

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2023. december 21.*

„Fellebbezés – Kártérítési kereset – Vállalkozások összefonódása – Az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító európai bizottsági határozat – A határozat eljárási hiba miatti megsemmisítése – Az Európai Unió szerződésen kívüli felelőssége – Okozati összefüggés”

A C-297/22. P. sz. ügyben,

a **United Parcel Service Inc.** (székhelye: Atlanta [Georgia, Egyesült Államok], képviselik: F. Hoseinian advokat, W. Knibbeler, A. Pliego Selie, F. Roscam Abbing, T. van Helfteren advocaten és A. Ryan solicitor)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2022. május 3-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: P. Berghe, M. Farley és N. Khan, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, az ötödik tanács bírójaként eljárva, Csehi Z. (előadó), M. Ilesič és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: A. M. Collins,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a United Parcel Service Inc. (a továbbiakban: UPS) az Európai Unió Törvényszéke 2022. február 23-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletének (T-834/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2022:84) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbező által az EUMSZ 268. cikk alapján azon kár megtérítése iránt benyújtott keresetet, amely a fellebbezőt állítása szerint annak következtében érte, hogy az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2013. január 30-i C(2013) 431 bizottsági határozat (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat) jogellenes.

Jogi háttér

- 2 A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.; helyesbítés: HL 2022. L 103., 18. o.) „Összefonódások felfüggesztése” címet viselő 7. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Az 1. cikkben meghatározott közösségi léptékű, vagy a 4. cikk (5) bekezdése alapján [az Európai] Bizottság által vizsgálendő összefonódás nem valósulhat meg bejelentése előtt, vagy míg a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 8. cikk (1) bekezdése vagy a 8. cikk (2) bekezdése alapján hozott határozat, vagy a 10. cikk (6) bekezdése szerinti vélelem a közös piaccal összeegyeztethetőnek nem nyilvánította.”

- 3 Ugyanezen rendeletnek „Az eljárás megindításának és a határozatok meghozatalának határideje” című 10. cikkének (5) bekezdése így rendelkezik:

„Ha a Bíróság olyan ítéletet hoz, amely teljes egészében vagy részben megsemmisíti a bizottsági határozatot, amely az e cikkben meghatározott határidőktől függ, a Bizottság újból megvizsgálja az összefonódást, hogy a 6. cikk (1) bekezdése szerint határozatot hozzon.

Az összefonódásokat az aktuális piaci feltételek fényében újból meg kell vizsgálni.

A bejelentést tevő felek haladéktalanul új bejelentést tesznek, vagy kiegészítik az eredeti bejelentést, ha a bejelentés hiányossá válik a kialakult piaci feltételek vagy a szolgáltatott információ változása következtében. Ha nem történik ilyen változás, a felek ezt haladéktalanul igazolják.

Az (1) bekezdésben meghatározott határidők az új bejelentéssel, a kiegészített bejelentéssel, vagy a harmadik albekezdés szerinti igazolás által nyújtott teljes információ kézhezvételét követő munkanapon kezdődnek.

A második és harmadik albekezdést a 6. cikk (4) bekezdésében és a 8. cikk (7) bekezdésében említett esetekben is alkalmazni kell.”

A jogvita előzményei

- 4 A jogvitának a megtámadott ítélet 1–13. pontjában ismertetett előzményei a következők:
- „1 A felperes, a [UPS] és a TNT Express NV (a továbbiakban: TNT) az Európai Gazdasági Térségben (EGT) két olyan társaság, amely jelen van a kiscsomagok nemzetközi expressz kézbesítési szolgáltatásainak piacain.
 - 2 2012. június 26-án az Európai Bizottság [...] egy összefonódás előzetes bejelentéséről szóló értesítést (COMP/M.6570 – UPS/TNT Express ügy) (HL 2012. C 186., 9. o.) tett közzé.
 - 3 2013. január 11-én a Bizottság arról tájékoztatta a UPS-t, hogy meg fogja tiltani a közte és a TNT között tervezett összefonódást.
 - 4 2013. január 14-én a UPS e tájékoztatást sajtóközleményben tette közzé.
 - 5 [...]
 - 6 2013. január 30-án a Bizottság elfogadta [a vitatott határozatot]. A Bizottság megállapította, hogy a UPS és a TNT közötti összefonódás a szóban forgó szolgáltatások piacain a hatékony verseny jelentős akadályozását eredményezné tizenöt tagállamban, azaz Bulgáriában, a Cseh Köztársaságban, Dániában, Észtországban, Lettországban, Litvániában, Magyarországon, Máltán, Hollandiában, Lengyelországban, Romániában, Szlovéniában, Szlovákiában, Finnországban és Svédországban.
 - 7 Ugyanezen a napon közzétett sajtóközleményében a UPS bejelentette, hogy a tervezett összefonódástól eláll.
 - 8 2013. április 5-én a UPS a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be a Törvényszékhez, amelyet a T-194/13 számon vettek nyilvántartásba, továbbá gyorsított eljárás iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet a Törvényszék elutasított.
 - 9 2015. április 7-én a FedEx Corp. bejelentette, hogy ajánlatot tett a TNT megvásárlására.
 - 10 2015. július 4-én a Bizottság egy összefonódás előzetes bejelentéséről szóló értesítést (M.7630 – FedEx/TNT Express ügy) (HL 2015. C 220., 15. o.) tett közzé, amely összefonódás keretében a FedEx fel kívánta vásárolni a TNT-t.
 - 11 2016. január 8-án a Bizottság a FedEx és a TNT közötti összefonódás vonatkozásában elfogadta az összefonódást a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánító határozatot (M.7630 – FedEx/TNT Express ügy), amelynek összefoglalóját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétették (HL 2016. C 450., 12. o.).
 - 12 A Törvényszék a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítéletében (T-194/13, EU:T:2017:144) megsemmisítette a vitatott határozatot.
 - 13 2017. május 16-án a Bizottság fellebbezést nyújtott be a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélettel (T-194/13, EU:T:2017:144) szemben, amelyet a Bíróság a 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletben (C-265/17 P, EU:C:2019:23) elutasított.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 5 A Törvényszék Hivatalához 2017. december 29-én benyújtott keresetlevelével a UPS keresetet indított először is a vitatott határozat jogellenessége folytán általa elszenvedett 1,742 milliárd euró összegű kár megtérítése, másodsor pedig a megítélt kártérítés után kivetendő adók megtérítése iránt.
- 6 A keresetlevél szerint az 1,742 milliárd euró összegű állítólagos kár a következőkből tevődött össze:
 - 131 millió euró, amely azon veszteség nettó összegének felel meg, amely annak következtében érte a UPS-t, hogy a művelet végrehajtásának elmaradása miatt az egyesülési megállapodás alapján bruttó 200 millió euró összegű, elállásért járó kártérítést fizetett a TNT-nek;
 - 1,638 millió euró, amely az összefonódás megtiltása miatt elmaradt költségszinergiák adózás utáni nettó értékét tükrözi;
 - plusz 2,4 millió euró, amely a UPS részéről felmerült (bruttó 3,7 millió euró) azon eljárási költségeknek felel meg, amelyeket a FedEx/TNT műveletbe történő beavatkozása folytán viselt;
 - mínusz 29 millió euró elkerült tranzakciós költség (bruttó 44,2 millió euró).
- 7 A megtámadott ítéletben a Törvényszék elutasította a UPS keresetét.
- 8 Először is, ami az eljárási jogok megsértéséből eredő jogellenességeket illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 94. és 123. pontjában egyrészt kimondta, hogy a UPS védelemhez való jogának azáltal történő megsértését, hogy a Bizottság nem közölte vele az ökonometriai modell végleges változatát, már véglegesen megállapította a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144, 221. és 222. pont), amely a Bizottság fellebbezésének a 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítéletben (C-265/17 P, EU:C:2019:23) történt elutasítását követően jogerőre emelkedett. A Törvényszék szerint a UPS védelemhez való jogának Bizottság általi e megsértése egy magánszemélyek számára jogokat keletkeztető uniós jogszabály kellően súlyos megsértését jelenti.
- 9 Másrészt, a megtámadott ítélet 143. pontjában a Törvényszék megalapozatlanként elutasította a UPS azon érvelését, amely szerint a Bizottság a hatékonyságjavulás elemzése során is megsértette a UPS eljárási jogait, mivel nem közölte vele e hatékonyságjavulás értékelésének kritériumait.
- 10 Harmadrészt, ami az eljárási jogoknak a FedEx egyes bizalmas dokumentumai közlésének elmaradásából eredő állítólagos megsértését illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 172. és 182. pontjában megállapította, hogy e jogsértést nem sikerült bizonyítani.
- 11 Másodsor, ami az összefonódás érdemi értékelésével kapcsolatos állítólagos hibákból eredő állítólagos jogellenességeket illeti, a Törvényszék a megtámadott ítélet 228. pontjában – miután mérlegelte a fennálló érdekeket – egyrészt megállapította, hogy a UPS által a Bizottság ökonometriai modelljével kapcsolatban hivatkozott szabálytalanságok nem voltak kellően súlyosak ahhoz, hogy megalapozhassák az Unió szerződésen kívüli felelősségét.

- 12 Másrészt, a megtámadott ítélet 289. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a UPS-nek nem sikerült bizonyítania, hogy az állítólagos hatékonyságjavulás igazolhatóságának értékelése során olyan hibák merültek volna fel, amelyek megalapozhatnák az Unió szerződésen kívüli felelősségét.
- 13 Harmadszor, ami azt az okozati összefüggést illeti, amely egyfelől az ökonometriai modell közlésének elmaradásából eredő jogellenesség, másfelől pedig azon három állítólagos kár között áll fenn, amelyek megtérítését a UPS a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége folytán kérte, a Törvényszék a megtámadott ítélet 343. pontjában mindenekelőtt megállapította, hogy el kell utasítani az abból eredő költségekkel kapcsolatos kártérítési kérelmet, hogy a UPS részt vett a FedEx és a TNT közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárásban.
- 14 Ezt követően, a megtámadott ítélet 350. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy mivel a UPS által a TNT-nek fizetendő 200 millió euró összegű, elállásért járó kártérítés közvetlenül az e két vállalkozás közötti megállapodásból ered, nem nyert bizonyítást, hogy a UPS eljárási jogainak megsértése vagy a UPS által állított egyéb jogsértések lettek volna annak meghatározó okai.
- 15 Végül, ami azt a kárt illeti, amely a UPS részéről a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége miatt elmaradt haszonból ered, a Törvényszék a megtámadott ítélet 353. pontjában egyrészt úgy ítélte meg, hogy a UPS kérelmét akként kell értelmezni, hogy annak célja nem az említett összefonódás megvalósításával kapcsolatos esély elvesztésének megtérítése, hanem a költségszinergiák biztos elvesztésének megtérítése. Márpedig, mivel a UPS csak a Törvényszék kérdéseire adott válaszában jelezte, hogy a kártérítési kérelem bizonyos értelemben az esély elvesztését is magában foglalja, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ezt az új kárigényt késedelmesen terjesztették elő, következésképpen pedig az elfogadhatatlan.
- 16 Másrészt, a megtámadott ítélet 355. és 358. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a UPS nem bizonyított, és nem is adott elő olyan körülményeket, amelyek alapján a megkövetelt bizonyossággal arra lehetett volna következtetni, hogy az alkalmazott ökonometriai modellel vonatkozó állítólagos kialakítási hibák elegendőek lettek volna ahhoz, hogy érvénytelenítsék a tervezett összefonódásra vonatkozó gazdasági elemzés egészét és a hatékony verseny jelentős akadályozásának megállapítását. A Törvényszék a megtámadott ítélet hivatkozott pontjaiban azt is megállapította, hogy nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a védelemhez való jog megsértése döntő hatással lett volna a tervezett összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárás kimenetelére.
- 17 Harmadrészt, a megtámadott ítélet 365. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy mivel a UPS már 2013. január 14-én lemondott a TNT felvásárlására irányuló szándékáról, még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság által a vitatott határozat elfogadásakor elkövetett szabálytalanság a UPS-nek elmaradt hasznát okozhatott, az a tény, hogy e vállalkozás a vitatott határozat kihirdetését követően azonnal lemondott a tervezett összefonódásról, megszüntette az e szabálytalanság és az állítólagos kár közötti bármely közvetlen okozati összefüggést.
- 18 A megtámadott ítélet 371. pontjában a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a UPS eljárási jogainak megsértése vagy a UPS által állított egyéb jogsértések lennének a UPS állítólagos elmaradt hasznának meghatározó okai, ennélfogva pedig az e kár megtérítése iránti kérelmet el kell utasítani.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 19 A UPS azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - az EUMSZ 340. cikk szerinti eljárásnak megfelelően ítéljen meg a UPS részére az általa elszenvedett kár után járó, kamatokkal növelt kártérítést, ahogyan azt a UPS az elsőfokú eljárásban kérte;
 - másodlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és
 - a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 20 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a UPS-t kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 21 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a UPS hat jogalapot hoz fel. Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot egyrészt akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által alkalmazott ökonometriai modellel kapcsolatban a Bizottságnak betudható súlyos hibák nem alapozhatják meg az Unió szerződésen kívüli felelősségét, másrészt pedig akkor, amikor azt állapította meg, hogy nem áll fenn okozati összefüggés az állítólagos kárral. A második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az elállásért járó kártérítést nem lehet megtéríteni, mivel abban önkéntesen állapodtak meg. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által elkövetett súlyos jogsértés és az elmaradt haszonból eredő kár közötti okozati összefüggés megszakadt a UPS által a vitatott határozatot követően végzett cselekmények miatt. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik a hatékonyságjavulás elfogadása tekintetében, vagyis a Bizottság a hatékonyságjavulás értékelését illetően nem követett el kellően súlyos hibát. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a UPS nem terjesztette a meghallgatási tisztviselő elé a FedEx dokumentumaiba történő betekintés iránti kérelmeket. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az esély elvesztéséből eredő kár új kárigénynek minősül, amely ennél fogva elfogadhatatlan.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 22 Harmadik jogalapjában, amelyet elsőként kell megvizsgálni, a UPS lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 364. és 365. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a UPS által a vitatott határozatot követően végzett cselekmények

azzal a hatással jártak, hogy megszakították a Bizottság által elkövetett súlyos jogsértés és a UPS részéről a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége miatt elmaradt haszonból eredő kár közötti közvetlen okozati összefüggést. A UPS szerint az általa végzett cselekmények a vitatott határozat közvetlen következményei voltak.

- 23 A UPS először is kifejti, hogy amikor a Törvényszék megállapította, hogy a UPS úgy döntött, „lemond” a tervezett összefonódásról, tévesen alkalmazta a jogot, mivel olyan, jogilag téves következtetésre jutott, amely a rendelkezésre álló bizonyítékok nyilvánvalóan elferdített értelmezésén alapult. A UPS ugyanis nem mondott le a tervezett felvásárlásról, hiszen a Törvényszék előtt a vitatott határozat megsemmisítését kérte, és indítványozta gyorsított eljárás lefolytatását is. Ezenkívül a UPS szerződéses kötelezettséget vállalt arra, hogy ajánlatát mindaddig fenntartja, amíg azt a Bizottság meg nem tiltja. 2013. január 14-i sajtóközleményében a UPS arról tájékoztatta a tőkepiacokat, hogy abban az esetben, ha a Bizottság ténylegesen tiltó határozatot hozna, a UPS jogilag képtelen lenne tartani magát az ajánlathoz, amely a rá vonatkozó szerződéses feltételeknek megfelelően lejárna. Ezt követően, 2013. január 30-án, a vitatott határozat elfogadásának napján a UPS sajtóközleményt tett közzé, amelyben magyarázattal szolgált azokról a szükséges szerződéses cselekményekről, amelyeket e határozatot követően végzett. E szerződéses cselekményeket illetően a Törvényszék nem kifogásolhatja a UPS-szel szemben, hogy megtette a 139/2004 rendelet 7. cikkében megkövetelt intézkedéseket, amely cikk előírja, hogy a megtiltott összefonódásokat nem lehet végrehajtani.
- 24 Másodszor, a UPS azt állítja, hogy téves, továbbá nem tükrözi a gazdasági realitásokat a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint a Bizottság által elkövetett súlyos hiba és a UPS részéről a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége miatt elmaradt haszonból eredő kár közötti okozati összefüggés megszakadt amiatt, hogy a UPS nem nyújtott be második ajánlatot a TNT felvásárlására vonatkozóan, illetve nem tett a FedEx ajánlatára reagáló versengő ajánlatot.
- 25 Egyrészt ugyanis a UPS-nek semmi oka nem volt arra, hogy eltérő kimenetelre számítson, mivel egyfelől, a vitatott határozat megsemmisítése iránti eljárás még mindig folyamatban volt, a Bizottság pedig erőteljesen kiállt e határozat jogszerűsége mellett. Másfelől egyik féltől sem várható el, hogy továbbra is bejelentse az ügyletet abban a reményben, hogy az végül majd jóváhagyást nyer, függetlenül attól, hogy ez a nyilvános vételi ajánlatokra vonatkozó szabályok alapján, kereskedelmi vagy egyéb szempontból lehetséges volt-e.
- 26 Másrészt, azon kívül, hogy ezt az újabb ajánlatot a holland pénzügyi szabályozó hatóság nem hagyta volna jóvá, illetve nagyon csekély a valószínűsége, hogy azt jóváhagyta volna a nyilvános vételi ajánlatokra vonatkozó holland szabályozás alapján, amely megkövetelte, hogy e hatóság még azt megelőzően hagyja jóvá a nyilvános vételi ajánlatra vonatkozó beadványt, hogy a fél megvalósíthatná e felvásárlást, a UPS hangsúlyozza, hogy pontatlan és irreális azt sugallni, hogy a UPS még azt megelőzően benyújthatott volna egy felülvizsgált ajánlatot, hogy a Törvényszék megsemmisítette volna a vitatott határozatot.
- 27 Harmadrészt, amikor a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot, a FedEx már felvásárolta a TNT-t, a UPS pedig már nem tudott ajánlatot tenni a TNT felvásárlására. E körülmények között a UPS abban is akadályozva volt, hogy a Bizottságtól a UPS által a TNT-re vonatkozóan tett ajánlat további értékelését kérje. A Törvényszék elfogadta, hogy az eljárást soron kívül folytassák le, a megsemmisítésre azonban több mint egy évvel azután került sor, hogy a FedEx felvásárolta a TNT-t.

- 28 A Bizottság azt állítja, hogy a harmadik jogalap részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 29 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy amint a Törvényszék megállapította vagy értékelte a tényállást, az EUMSZ 256. cikk értelmében a Bíróság csak a tények jogi minősítésének és az abból a Törvényszék által levont jogi következtetéseknek a felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel (2021. október 14-i NRW. Bank kontra ESZT ítélet, C-662/19 P, EU:C:2021:846, 35. pont). A tények értékelése tehát a Törvényszék előtt bemutatott bizonyítékok elferdítésének esetét kivéve nem minősül a Bíróság felülvizsgálatának hatálya alá tartozó jogkérdésnek (2021. március 25-i Deutsche Telekom kontra Bizottság ítélet, C-152/19 P, EU:C:2021:238, 68. pont).
- 30 Ha a fellebbező a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapkönyve 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek megítélése szerint a Törvényszéket ezen elferdítéshez vezették. Másfelől az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2022. november 10-i Bizottság kontra Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 31 Az ilyen elferdítés feltételezi, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan túllépje a bizonyítékok észszerű értékelésének korlátait. E tekintetben nem elegendő azt bemutatni, hogy valamely dokumentum másként is értelmezhető, mint ahogyan azt a Törvényszék értelmezte (2021. január 28-i Qualcomm és Qualcomm Europe kontra Bizottság ítélet, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 44. pont; 2023. február 16-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-623/20 P, EU:C:2023:97, 128. pont).
- 32 A jelen ügyben a UPS e jogalapban nem azt kifogásolja, hogy a Törvényszék jogilag tévesen minősítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 365. pontjában úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a UPS már a vitatott határozat közlésekor, vagyis jóval azelőtt lemondott a TNT felvásárlására irányuló tervezett összefonódásról, hogy a FedEx bejelentette volna a TNT-re vonatkozó vételi ajánlatát, olyan aktusnak minősül, amely megszakította a Bizottság által e vitatott határozat elfogadásakor elkövetett szabálytalanság és az állítólagos kár közötti közvetlen okozati összefüggést. A UPS ezzel szemben azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elferdítette a bizonyítékokat, amikor e megtámadott ítélet 364. és 365. pontjában úgy ítélte meg, hogy a UPS lemondott erről az összefonódásról.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott ítélet 364. és 365. pontjában a Törvényszék a tények szabad mérlegelése keretében megállapította, hogy a UPS a 2013. január 14-i első sajtóközleményében egyértelműen jelezte, hogy úgy döntött, lemond a TNT-vel tervezett összefonódásról, majd egy második, 2013. január 30-i sajtóközleményben bejelentette a TNT-re vonatkozó ajánlatának visszavonását, valamint e két vállalkozásnak az összefonódási megállapodásuk megszüntetésére vonatkozó döntését. A Törvényszék tehát saját mérlegelési jogkörében eljárva megállapította, hogy a UPS már 2013. január 14-én lemondott arról, hogy felvásárolja a TNT-t, továbbá hogy e lemondást soha nem vonta vissza, amit az is bizonyít, hogy a UPS a vitatott határozatot követően nem nyújtott be újabb ajánlatot a TNT-re vonatkozóan, és nem reagált a FedEx ajánlatára sem azáltal, hogy versengő ajánlatot tett volna.

- 34 Márpedig meg kell állapítani, hogy a UPS a jelen jogalap alátámasztása érdekében kifejtett érvelésében arra szorítkozik, hogy a dokumentumok – a jelen esetben a 2013. január 14-i és 30-i sajtóközlemények – és az azokat övező ténybeli körülmények olyan értelmezését adja elő, amely eltér a megtámadott ítéletben kialakított értelmezéstől, anélkül hogy alátámasztaná, hogy a Törvényszék e tekintetben nyilvánvalóan elferdítette volna az ügy iratait, és túllépte volna a bizonyítékok észszerű értékelésének korlátait, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a UPS úgy döntött, lemond a szóban forgó összefonódásról. E tekintetben egyébiránt meg kell állapítani, hogy a UPS nem kifogásolja, hogy a Törvényszék elferdítést követett volna el, amikor a megtámadott ítélet 363. pontjában úgy ítélte meg, hogy a 2012. március 19-i egyesülési megállapodás lehetőséget biztosított a UPS-nek arra, hogy összeegyeztethetlenség megállapítása esetén a TNT-re vonatkozó ajánlatát meghosszabbítsa, még hozzá egyedül a saját belátása szerint.
- 35 Ami a UPS által e kontextusban előadott, annak relevanciájával kapcsolatos érvelést illeti, hogy nem nyújtott be a TNT felvásárlására vonatkozó második ajánlatot vagy a FedEx ajánlatára reagáló versengő ajánlatot, ez az érvelés szintén nem bizonyíthatja elferdítés fennállását. Ezzel az érveléssel ugyanis a UPS – távolról sem vonva kétségbe a Törvényszék által a megtámadott ítélet 365. pontjában lefolytatott azon ténybeli értékelést, amely szerint a UPS nem nyújtott be a TNT felvásárlására vonatkozó második ajánlatot, továbbá nem tett a FedEx ajánlatára reagáló versengő ajánlatot sem – elismeri a tények ezen értékelésének pontosságát, és csupán olyan körülményekre hivatkozik, amelyek szerinte igazolják az ilyen tényeket.
- 36 E körülmények között a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 37 Második jogalapjában a UPS lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 346., 347. és 350. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor önmagában azzal az indokkal elutasította a Bizottságnak betudható, kellően súlyos hiba és az elállásért járó kártérítés közötti okozati összefüggés fennállását, hogy e kártérítésben szabadon állapodtak meg.
- 38 A UPS először is azt állítja, hogy amennyiben a magánszemély által elszenvedett kárt közvetlenül valamely uniós intézmény kellően súlyos hibája okozza, fennáll az Unió szerződésen kívüli felelőssége, függetlenül attól, hogy a károkozó cselekmény magánszemélyek közötti olyan szerződés, amelynek az alapjául szolgáló kötelezettségben e kellően súlyos hiba elkövetése előtt állapodtak meg. A UPS e tekintetben kifejti, hogy a Törvényszék okfejtését követve az Unió soha nem lenne felelős a valamely intézménynek betudható, kellően súlyos hiba folytán a magánszemélyek által elszenvedett károkért abban az esetben, ha az érintett magánszemélyek önkéntesen létesítették az alapul szolgáló szerződéses jogviszonyt, vagy abba beleegyeztek. A Törvényszék a valamely uniós intézmény aktusával érintett magánszemélyek állítólagos akaratát és szabad beleegyezését olyan döntő elemnek minősítette, amely lehetővé teszi az okozati összefüggés fennállásának meghatározását. Az EUMSZ 340. cikk azonban egyáltalán nem zárja ki a hatálya alól a magánszemélyek közötti olyan szerződéses megállapodásokhoz kapcsolódó károk megtérítését, amelyeket önkéntesen kötöttek meg és szabadon vállaltak.

- 39 A UPS továbbá előadja, hogy jóllehet az elállásért járó kártérítés létezése a 2012. március 19-i egyesülési megállapodásból ered, nem ez a helyzet e kártérítés megfizetését illetően, amelyre már a vitatott határozat folytán került sor. E tekintetben a jelen ügy különbözik a 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet (C-440/07 P, EU:C:2009:459) alapjául szolgáló ügytől. Ebben az ügyben ugyanis a Schneider elkerülhette volna a hivatkozott kárt, ha azt követően, hogy a Törvényszék megsemmisítette a már megvalósult összefonódás megtiltását, folytatta volna az összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárást annak érdekében, hogy megszerezze a Legrand felvásárlásának jóváhagyását, a Schneider azonban úgy döntött, hogy megszünteti az eljárást. Márpedig a jelen ügyben a UPS nem kerülhette volna el a elállásért járó kártérítés megfizetését, tekintettel arra, hogy e kártérítés gyakorlatilag kötelező volt.
- 40 A UPS végül azt állítja, hogy a Törvényszék nem válaszolt arra az érvére, amely szerint az elállásért járó kártérítésnek a 2012. március 19-i egyesülési megállapodásba való belefoglalása gyakorlatilag kötelező volt. E tekintetben a UPS kifejti, hogy téves az az érv, amely szerint az elállásért járó kártérítés nem téríthető meg pusztán amiatt, hogy e kártérítésben szabadon állapodtak meg. A nyilvános vételi ajánlattal érintett vállalkozások ugyanis a gyakorlatban ragaszkodnak az elállásért járó kártérítés beillesztéséhez.
- 41 A Bizottság azt állítja, hogy e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 42 Előjáróban ki kell emelni, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 344. és 345. pontjában megállapította, hogy az elállásért járó kártérítés megfizetésének alapját a 2012. március 19-i egyesülési megállapodás rendelkezéseiből eredő szerződéses kötelezettség képezte. E megállapodás akként rendelkezett, hogy a UPS-nek a TNT részvényeire tett nyilvános vételi ajánlata a Bizottság pozitív határozatához mint felfüggesztő feltételhez volt kötve, továbbá hogy e feltétel nemteljesülése az egyesülési megállapodástól való elállás alapjául szolgálhatott, amely lehetővé tette a TNT számára, hogy a UPS első kérésre 200 millió euró összegű kártérítést fizessen a részére az elállás miatt.
- 43 A megtámadott ítélet 346. és 347. pontjában a Törvényszék pontosította, hogy e szerződéses kötelezettségvállalás abból ered, hogy a felek hajlandóak saját belátásuk szerint megosztani egymás között annak kockázatát, hogy a tervezett összefonódás esetleg nem kapja meg a Bizottság előzetes jóváhagyását, amely kockázat – amint arra a Bíróság a 2009. július 16-i Bizottság kontra Schneider Electric ítélet (C-440/07 P, EU:C:2009:459) 203. pontjában emlékeztetett – minden összefonódás-ellenőrzési eljárásban benne rejlik. A Törvényszék ez utóbbi ítélet 205. pontjára hivatkozva pontosította, hogy a bizottsági határozat címzettje által szabadon vállalt szerződéses kötelezettségek káros következményei nem képezhetik az e határozat jogellenessége miatt elszenvedett kár meghatározó okát.
- 44 Először is, ami a UPS által felhozott, a jelen ítélet 38. pontjában összefoglalt kifogást illeti, meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletet nem lehet úgy értelmezni, mint amely arra irányul, hogy kizárja valamely uniós intézmény felelősségét minden olyan esetben, amikor az állítólagos kár szerződéses jogviszonyokon alapul. Kétségtelen, hogy elszigetelten vizsgálva a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 347. pontjában kifejtett azon észrevétele, amely szerint a bizottsági határozat címzettje által szabadon vállalt szerződéses kötelezettségek káros következményei nem képezhetik az e határozat jogellenessége folytán elszenvedett kár meghatározó okát, ilyen értelmezésre vezethet. Mindazonáltal, és mint az a megtámadott ítélet 344–347. pontjának együttes olvasatából kitűnik, a Törvényszék okfejtése kifejezetten a jelen ügy tárgyát képező azon

szerződéses kikötésre vonatkozik, amellyel a felek 200 millió euró átalányösszeg megállapításával saját belátásuk szerint megosztották egymás között annak kockázatát, hogy a tervezett művelet esetleg nem kapja meg a Bizottság előzetes jóváhagyását.

- 45 Másodsor, ami a UPS azon érvét illeti, amely szerint az elállásért járó kártérítés a gyakorlatban állítólagosan kötelező jellegű, elegendő megállapítani, hogy az a Törvényszék által a megtámadott ítélet 346. és 347. pontjában a tények szabad mérlegelése keretében tett azon megállapítás megkérdőjelezésére irányul – anélkül, hogy a tények bármilyen elferdítésére hivatkoztak volna, vagy azt bizonyítanák –, amely szerint a jelen ügyben kikötött, elállásért járó kártérítést szabadon vállalták.
- 46 Következésképpen ez az érv a jelen ítélet 29. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan.
- 47 Harmadszor, ami az indokolási kötelezettség azáltal történő megsértésére alapított kifogást illeti, hogy a Törvényszék nem válaszolt a UPS azon érvére, amely szerint a kártérítésben nem szabadon állapodtak meg, hanem gyakorlatilag kötelező volt, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszéket az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikke értelmében terhelő indokolási kötelezettség alapján a Törvényszék köteles világosan és egyértelműen, oly módon megfogalmazni az általa követett okfejtést, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. E kötelezettség nem írja elő a Törvényszékkal szemben, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a jogvitában részt vevő felek által előadott összes érvet. Az indokolás tehát lehet implicit is, feltéve hogy lehetővé teszi az érdekeltek számára, hogy megismerjék azon indokokat, amelyekben a Törvényszék ítélete alapul, illetve a Bíróság számára, hogy elegendő információval rendelkezzen ahhoz, hogy a fellebbezés keretein belül gyakorolni tudja felülvizsgálati jogkörét (2023. február 2-i Spanyolország és társai kontra Bizottság ítélet, C-649/20 P, C-658/20 P és C-662/20 P, EU:C:2023:60, 113. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 A jelen ügyben elegendő kiemelni, hogy a Törvényszék éppen a UPS azon érvére válaszolt, amely szerint a kártérítés gyakorlatilag kötelező volt, amikor a megtámadott ítélet 346. pontjában jelezte, hogy a felek szabadon állapodtak meg abban a szerződéses kötelezettségvállalásban, amely szerint a UPS és a TNT megosztja egymás között annak kockázatát, hogy a tervezett összefonódás esetleg nem nyeri el a Bizottság előzetes jóváhagyását, amely kockázat – mint arra a Bíróság is emlékeztetett – minden összefonódás-ellenőrzési eljárásban benne rejlik.
- 49 Következésképpen a második jogalapot részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az első jogalap első részéről

A felek érvei

- 50 Az első jogalap első részében a UPS lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletnek többek között a 356–358. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a vitatott határozatot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által alkalmazott

ökonometriai modell csak egyike volt a tilalmat igazoló elemeknek, továbbá hogy a UPS nem bizonyította az általa megjelölt súlyosan téves jogalkalmazásoknak a vitatott határozat kimenetelére gyakorolt döntő hatását.

- 51 A Bizottság azt állítja, hogy e rész részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 52 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 354–358. pontjában úgy ítélte meg, hogy a UPS eljárási jogainak az ezen ítélet 123. pontjában megállapított kellően súlyos megsértése, illetve a Bizottság által elfogadott ökonometriai modellel kapcsolatos állítólagos kialakítási hibák nem tekinthetők úgy, hogy azok a UPS részéről a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége folytán elmaradt haszonhoz kapcsolódó vagyoni kár okai lennének.
- 53 Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 365. pontjában megállapította, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság által a vitatott határozat elfogadásakor elkövetett szabálytalanság a UPS-nek elmaradt hasznot okozhatott, az a tény, hogy e vállalkozás a vitatott határozat kihirdetését követően azonnal lemondott a tervezett összefonódásról, megszüntette az e szabálytalanság és az állítólagos kár közötti bármely közvetlen okozati összefüggést.
- 54 Mivel – mint az kitűnik a jelen ítélet 32–36. pontjában kifejtett indokolásból – a Bíróság elutasította azokat az érveket, amelyekkel a UPS a Törvényszék által a megtámadott ítélet 365. pontjában tett e kijelentést vitatta, meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 355–358. pontja mellékes jellegű azon okozati összefüggés értékelése szempontjából, amely egyfelől a UPS eljárási jogainak megsértése vagy a Bizottság által elkövetett állítólagos egyéb jogsértések, másfelől pedig azon állítólagos vagyoni kár között áll fenn, amely a UPS részéről a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége folytán elmaradt haszonnal függ össze.
- 55 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszék valamely határozatában a teljesség kedvéért kifejtett indokok ellen irányuló kifogások nem vezethetnek e határozat hatályon kívül helyezéséhez, ezért azok hatástalanok (2023. január 17-i Theodorakis és Theodoraki kontra Tanács végzés, C-137/22 P, EU:C:2023:41, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Ebből következik, hogy az első jogalap első részét mint hatástalant el kell utasítani.

Az első jogalap második részéről, valamint a negyedik és az ötödik jogalapról

A felek érvei

- 57 Az első jogalap második részében a UPS azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 216. és 226. pontjában azt állapította meg, hogy önmagában az a tény, hogy a Bizottság egy szabálytalanságok által jellemzett ökonometriai modellt vett alapul, vagyis a hagyományostól eltérő olyan módszert alkalmazott, amely le nem tesztelt és ellenőrizetlen feltételezéseken alapul, anélkül hogy megvizsgálta volna eredményei megbízhatóságát és a modell érzékenységet, nem elegendő annak megállapításához, hogy e szabálytalanságok kellően súlyosak az Unió szerződésen kívüli felelősségének megalapozásához.

- 58 A három részből álló negyedik jogalapban a UPS azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletnek többek között a 124–143., valamint 229–289. pontjában tévesen alkalmazta a jogot a hatékonyságjavulás értékelése során.
- 59 Ötödik jogalapjában a UPS lényegében azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 172., 182. és 183. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a UPS-nek a FedEx versenyképességére vonatkozó dokumentumokba történő betekintés iránti kérelmei nem voltak pontosak, aminek következtében a UPS elveszítette a FedEx bizonyos dokumentumaiba történő betekintéshez való jogát.
- 60 A Bizottság vitatja az e jogalaprész és e jogalapok keretében felhozott valamennyi érvet.

A Bíróság álláspontja

- 61 Mint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 82. pontjában felidézte, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az Uniónak az EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti, szerződésen kívüli felelősségének megállapításához több együttes feltétel teljesülése szükséges, nevezetesen az uniós intézménnyel szemben kifogásolt magatartás jogellenessége, a kár tényleges jellege, valamint ezen intézmény magatartása és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása. Mint azt a Bíróság már megállapította, amennyiben e feltételek valamelyike nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy szükséges lenne az Unió szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó többi feltételt megvizsgálni (2021. február 25-i Dalli kontra Bizottság ítélet, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 41. és 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenkívül az uniós bíróság nem köteles e feltételeket egy adott sorrendben vizsgálni (2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Guardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet, C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672, 148. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 Mivel a jelen fellebbezés második és harmadik jogalapja elutasításra került, meg kell állapítani, hogy a UPS érdemben nem tudja vitatni a Törvényszék által a megtámadott ítélet 350. és 365. pontjában tett azon megállapításokat, amelyek szerint az okozati összefüggés nem bizonyított sem az elállásért járó kártérítés megfizetéséből eredő állítólagos kár, sem pedig a UPS által a tervezett összefonódás végrehajtásának lehetetlensége miatt elszenvedett állítólagos elmaradt haszon tekintetében. Ezenkívül a UPS nem kérdőjelezte meg a Törvényszék által a megtámadott ítélet 343. pontjában levont azon következtetéseket, amelyek arra vonatkoznak, hogy a UPS-nek a FedEx és a TNT közötti összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárásban való részvételével kapcsolatos költségekből eredő kár címén nem áll fenn okozati összefüggés.
- 63 Ebből következik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben helyesen állapította meg az okozati összefüggés hiányát a hivatkozott három különböző kár tekintetében.
- 64 Márpedig állandó ítélkezési gyakorlat, hogy a fellebbezés keretében, ha a Törvényszék által alapul vett valamelyik indok elegendő az ítélete rendelkező részének alátámasztására, akkor az érintett ítéletben kifejtett többi indokot adott esetben érintő hiányosságok nem befolyásolhatják az említett rendelkező részt, vagyis az ilyen hiányosságokra hivatkozó jogalap hatástalan, és azt el kell utasítani (2014. október 14-i Buono és társai kontra Bizottság ítélet, C-12/13 P és C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd ebben az értelemben: 2021. október 28-i Vialto Consulting kontra Bizottság ítélet, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 86. pont).

- 65 E körülmények között azok az érvek, amelyekkel a UPS az első jogalap második része, valamint a negyedik és az ötödik jogalap keretében azt kívánja bizonyítani, hogy a védelemhez való jog megsértésén kívül – amelyet a 2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet (T-194/13, EU:T:2017:144, 221. és 222. pont) jogerősen megállapított – további, kellően súlyos jogszabálysértések állnak fenn, nem eredményezhetik a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését. Következésképpen ezeket az érveket mint hatástalanokat el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

- 66 Hatodik jogalapjában a UPS azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 353. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az előnyök elvesztése címén érvényesített kár kizárólag a szinergiák becsült teljes elvesztésére vonatkozott, továbbá hogy bármely olyan kártérítési kérelem, amelyet az előnyök e becsült teljes elvesztésénél alacsonyabb összegben terjesztenek a Törvényszék elé, olyan új kártérítési igénynek minősül, amely elfogadhatatlan, mivel késedelmesen próbálják azt érvényesíteni. A UPS különösen azt állítja, hogy ha a Törvényszék szerint a UPS nem jogosult a szinergiák elvesztéséből eredő állítólagos veszteség teljes megtérítésére, akkor természetes, hogy a Törvényszéknek kellene korlátlan felülvizsgálati jogkörének gyakorlása keretében meghatároznia, hogy a megítélendő kártérítésnek mennyivel kellene alacsonyabbnak lennie a követelt teljes összegnél.
- 67 A Bizottság azt állítja, hogy e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 68 Meg kell állapítani, hogy a UPS érvelése azon az előfeltevésen alapul, amely szerint – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 353. pontjában megállapított – az elmaradt haszonnal összefüggő vagyoni kár magában foglalja az esély elvesztéséből eredő kárt, ez utóbbi pedig így *mínuszt* képez az eredetileg érvényesített kárhoz viszonyítva, vagyis alacsonyabb a követelt teljes összegnél.
- 69 Mindazonáltal a jelen ítélet 5. és 6. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 353. pontjában helyesen állapította meg, hogy az esély elvesztésére alapított kártérítési kérelem új kárigénynek minősül, amelyet a keresetlevélben nem terjesztettek elő. Mivel a tervezett összefonódás végrehajtása esélyének elvesztéséhez kapcsolódó kár alapvetően különbözik az ezen összefonódás megtiltása folytán elmaradt haszonnal kapcsolatos kártól, az előbbi kárigény nem tekinthető olyanoknak, mint amely mínuszt képezne az utóbbi kárigényhez képest. A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy az esély elvesztéséhez kapcsolódó kárigény, amelyet a Törvényszék előtti eljárásban csak a Törvények kérdéseire válaszolva érvényesítettek, késedelmesen került előterjesztésre, és ezért elfogadhatatlan (lásd ebben az értelemben: 2000. január 27-i Mulder és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-104/89 és C-37/90, EU:C:2000:38, 47. pont; 2019. november 7-i Rose Vision kontra Bizottság ítélet, C-346/18 P, EU:C:2019:939, 43. pont).
- 70 Következésképpen a hatodik jogalapot el kell utasítani.

- 71 Mivel a UPS által a fellebbezésének alátámasztása érdekében felhozott jogalapok közül egyiknek sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 72 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 73 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján – amely a 184. cikk (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 74 A UPS-t, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a United Parcel Service Inc.-t kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások